

גלויות עתיקות

העבודה, וכן גלויה ישנה של מתיישבים עירביים בגליל. למעלה: גלויה של תימני ישיש, בדואי ונער ערבי. בתוך אותה חנות שבה נמצאו הגלויות העתיקות ניתן למצוא גם חפצינוני ישישים ונושנים. החנות קטנה, ומדפיה עמוסים כלים עתיקים בעלי ערך.

בנות מאה שנים ויותר גילו שתי הסופרות בחנות קטנה בירושלים העתיקה. בין כל הגלויות ששמר הערבי במשך השנים נמצאו גלויות כתובות עבריות, המראות חלוצים אחרי

להן כי ניתן לאכול ארוחות זולות בנות חמש מנות יחד עם הנזירות והכמרים. בייחוד בשבתות, כשירושלים העיברית נעולה ומסוגרת על מנעול ובריה. הן גילו גם את בתו של ספן-השלום אייבי נתן, שרונה, הרוקמת דיגלי וודו בהשראת ביקור שערכה אצל אמה ב-האיטי. שרונה סירבה למסור את מיספר-הטלפון שלה, לצורך פירסום בספר, והי-שתיים טרחו לציין בו, כי היא אינה מעוניינת למכור את עבודותיה. את כתובת-התכתובת שהן מציינות כי מי שיצליח למצוא את הבית, ייצא בשכר.

בספר מוזכרים גם גרפולוג הגר בתל-פיות, גירומנטית (קוראת כפייד) עולה חדשה מאוסטרליה, וקוראת-בקפה מן העיר העתיקה. שלושה אלה הוזמנו למסיבה רבת-משתתפים שנערכה לכבוד שתי ה-סופרות הצעירות, עם צאת הספר לאור בביתה של אני אוהיון, עובדת מיטכנות שאננים שזוכה פרס נובל לסיפורות, ה-סופר סול בלו, הקדיש לה פרק בסיפרו על ירושלים.

גם ראשה-עירייה טדי קולק בא למסיבה, שהתקיימה בביתה היפה של אני ברחוב החבשים, שהוא אחת משמורות-הטבע של ירושלים. וכך אפשר היה לראות לצד בעלי המיקצועות המשובחים, הליצן ועושה-הקופסאות, או הרוקמת הערביה מביית-לחם, אנשי ירושלים-של-מטה — את אנשי יור-שלים של מעלה, שבאו לחוג עם ג'ודי וג'נט את הוצאתו לאור של סיפרן המיוחד.

עושה התרבושים
פיליפ עברוק, מרחוב הפטריארכיה הארמנית בירושלים העתיקה, הוא בעל-המיקצוע היחידי שנותר בירושלים מאז זמן התורכים. בחנותו, שהיא גם בית-המלאכה שלו ניתן לרכוש תרבושים — או, כפי שפיליפ עברוק קורא להם, „פאז“ בסטייל מצרי ובסטייל תורכי.

אבל תיירים אמריקאים, שלהם הוא מיועד, ימצאו בו עניין. „ג'נט ואני חרשנו את העיר לאורך ו-לרוחב, ומצאנו גלריה עצומה של מקומות ואנשים כליכך בלתי-שיגרתיים, עד שממש התקשינו לערוך סלקציה ולבחור במעט שכללנו בספר. העיר הזו מלאה טיפוסים שונים ומשובחים, כליכך מנוגדים זה לזה. „מצאנו, למשל, את מוכריה-ביגלעלע הידוע מכיכר צה"ל שליד החומות, ואת מתקנת-השטחים מרחוב בן-יהודה, שכמעט אין ילד ירושלמי שאינו מכיר אותה, ועוד טיפוסים רבים אחרים. כליכך נהנינו בשנה הזאת שבה כתבנו את הספר, שאי-אפשר לתאר. זו היתה אחת השנים המשנינות ביותר בחיים של ג'נט ושלי, ואני בטוחה שבירושלים אפשר לחפש מקומות ואנשים בלי סוף ותמיד למצוא משהו חדש.“

אנשי-מטה עם

אנשי-מעלה

ה שתיים הגיעו עד לחדר שבו הת-גורר חוזה המדינה בנימין זאב הרצל, בשכונת ממילא בירושלים, וגילו כי ב-שכונת לו מתגוררות, „האחיות הקטנות של ישוע“, נזירות העוסקות בעבודות-קרמיקה. במאה-שערים גילו מירפאה של גמילות-חסדים לאנשים הסריאמעצים, ה-מנוהלת ברוח התנ"ך. במינורים, הסתבר

אש תנור
אחד המיצרכים המבוקשים בירושלים, נמצא בשוק ובחורף מהווה מקום מפיגש לצפורי-הגליה.

המוסכניות
שהן, לדיברי מחברות הספר, הנשים היחיות במיוחד-התיכונ העוסקות בע-בודה גברית זו. אסתר גסנר (במרכז) ושמונת ילדיה, בתוכן שתי בנותיה חנה (מימין), ורחל, המנהלים מוסך בירושלים.

מצחצח הנעליים
אחד השרידים האחרונים ל-מיקצוע ההולך ונעלם התגלה על-ידי ג'ודי וג'נט ליד סניף בנק דיסקונט ברחוב בן-יהודה, מצחצח-הנעליים.